

temo, sed rigardata de jurisprudenca vidpunkto. En sia parolado ŝi reliefigis la fakton ke kiam oni parolas pri nova internacia ekonomia ordo por reguligi la ekonomiajn interrilatojn de la evoluintaj landoj kun tiuj landoj kiuj ankoraŭ troviĝas en la disvolviĝa etapo, tamen preskaŭ tute ne oni temas pri la neceso je “nova monda ordo pri la informado kaj komunikado”. La prelego titoliĝis, precize, “Esperanto kaj la Nova Internacia Ordo pri Komunikado”. Ŝi analizis kiamaniere la diversaj leĝo-sistemoj estis alfrontantaj tiun defion de la epoko, kiam la alte evoluinta teknologio ebligis ian interkomunikadon, je tutmonda skalo, por kiu, tamen, oni ne trafe pri-konsideris la lingvan instrumenton.

Ŝi finis priskribante la rolon de Esperanto en la Nova Monda Ordo pri Informado kaj Komunikado kaj informante pri la entreprenitaj planoj kaj projektoj por uzado de Esperanto en la Eŭropa Unio.

Estis krome alia konferenco, kiu pli ĝuste povas esti konsiderata artaĵo. Miguel Fernández Martín, tradukinto al Esperanto de la verkaro de Federico García Lorca, amuzigis la gekongresanojn per sia prelego, fakte belletraĵo, titolita “Sur la spuroj de Federico García Lorca”. Krom priskribi la vivon kaj la verkaron de la andaluza poeto, la preleganto deklamis kaj kantis iuj poemetojn de tiu verkaro fajne esperantigita de li mem.

La kongresaj laborsesioj pritemis, ĉefe, la funkciadon kaj la problemaron de la esperantistaj organizaĵoj, speciale tiuj de la Asturia regiono: agado de la E-movado, organizado de kursoj, eldonado de la revuetoj de la E-grupoj... Estis tre utila en tiu studo la partopreno de gesamideanoj de aliaj regionoj: ili informis pri la propra sperto en tiu tereno de la funkciado de la E-grupoj kaj organizado de ties laboro. La Prezidanto de **Hispana Esperanto-Federacio** detale priskribis la

disvolviĝon de liaj planoj por la organizado de preuniversitataj kursoj de Esperanto. La membroj de la du asturaj E-grupoj pri-konsideris kun intereso tion kio povus utili al ili, al ni, por la tasko disvastigi Esperanton al tiuj zonoj de la regiono kie ankoraŭ ne ekzistis esperantistaj organizaĵoj. Menciindas ke ĉi tiu Tria E-kongreso de Asturio tre estis objekto de informado fare de la amas-komunikiloj. Presaro, Radio kaj Televido je regiona nivelo, sufiĉe anoncis la okazadon de la kongreso kaj informis pri ties disvolviĝo.

La distraj programeroj de la kongreso estis same altnivelaj ol la prelegoj kaj laborsesioj. En la dua kongrestago estis per-

aŭtobusa dumvespera ekskurso tra la ĉirkaŭaĵoj de Gijón: Labora Universitato, kie oni faris la kongresan foton, apud-mara zono nomata “La Providencia”, antikva kvartalo “Cimadevilla”, kaj fine la okcidenta flanko de la urbo kie troviĝas monto ŝirmanta la havenon “Musel” kontraŭ la nordaj ŝtormoj. Kaj kiel kulmino de tiu bela ekskurseto, la gekongresanoj estis invitataj al “espicha-vespermanĝo” en iu restoracio. Kiel kutime, tiutipa vespermanĝo konsistis el drinkado de la tipa cidro de la regiono, kun manĝado de kolbasoj, kalmaroj, olivoj, sinko, fritiĵoj...

Alia kongresa programero estis la meso en Esperanto kiu okazis en

preĝejo situanta ĝuste en la strato Esperanto. Kiam la kongreso estis jam tute finita oni faris alian akton ekster-programan kaj ne-atenditan de la gekongresanoj. Ĉi tiuj ricevis inviton de **Astura Esperanto Asocio** al alia espicha-vespermanĝo” ĉi kaze en la bieno de iu samideano de la E-grupo de Gijón, Faustino Castaño. Tie, meze de la tipe verda Asturia pejzaĝo, la gesamideanoj kiuj ankoraŭ ne estis reveninte al iliaj loĝlokoj, povis ĝui ankoraŭfoje la gajan etoson de la esperantistaj renkontiĝoj.

En la Tria Astura Kongreso de Esperanto